

MUŽEVI, ŽENE I DJECA

Crkva
cjelovitog
evanđelja

Kneza Branimira 11
10 000 Zagreb, Hrvatska
cce@cce.hr

T 01 4920 726
F 01 4813 871
www.cce.hr

Mario Dučić,
travanj 2009.

Propovijedi Crkve cjelovitog evanđelja su besplatna publikacija. Ako ih želite dobivati na svoju adresu, javite nam se.

„Pokoravajte se jedan drugom iz poštovanja pred Kristom! Žene neka se pokoravaju svojim muževima kao Gospodinu, jer je muž glava žene kao što je i Krist glava Crkve – on, Spasitelj svoga Tijela! Štoviše, kao što je Crkva pokorna Kristu, tako neka budu i žene u svemu svojim muževima! Muževi, ljubite svoje žene kao što je i Krist ljubio Crkvu i sam sebe predao za nju, da je posveti čisteći je u kupelji vode uz pratnju riječi, da sam sebi privede Crkvu krasnu, bez ljage, bez bore, bez ičega tomu slična, da bude sveta i bez mane. Tako su i muževi dužni ljubiti svoje žene kao svoja tjelesa. Tko svoju ženu ljubi, ljubi samoga sebe. Bez sumnje, nitko nikada nije mrzio svoga tijela. Naprotiv, hrani ga i njeguje kao i Krist Crkvu. Mi smo, naime, udovi njegova tijela. »Zato će čovjek ostaviti oca i majku te prionuti uz ženu svoju, i bit će oni samo jedno tijelo.« Ova je tajna uzvišena – a

ja velim (da je uzvišena) u odnosu na Krista i Crkvu. Dakle, neka svaki pojedini od vas ljubi svoju ženu kao samog sebe, a žena neka poštuje svoga muža! Djeco, pokoravajte se svojim roditeljima u Gospodinu, jer je to pravedno. »Poštuj svoga oca i majku« – to je prva zapovijed popraćena obećanjem: »da ti dobro bude i da dugo živiš na zemlji!« A vi, očevi, ne ogorčujte djece svoje, već ih odgajajte stegom i opomenom Gospodnjom!« (Efežanima 5:21-33; 6:1-4)

★ **Danas je društvo sve više izloženo agresivnim feminističkim pokretima i stavovima koji pokušavaju iskriviti ulogu žene, odnosno izjednačiti ulogu žene s muškarcima, pritom nijećući očite razlike.**

Ovo je vrlo ozbiljna tema; za neke je kontroverzna, no s mojeg stanovišta vrlo jednostavna i od velike važnosti za kvalitetne odnose u braku, za djecu, crkvi ili cjelokupno društvo. To je razumijevanje uloge i odnosa između muškarca, žene i djece.

Danas je društvo sve više izloženo agresivnim feminističkim pokretima i stavovima koji pokušavaju iskriviti ulogu žene, odnosno izjednačiti ulogu žene s muškarcima, pritom niječući očite razlike. S druge strane postoji problem muške nasilne dominantnosti koja je jednako tako iskrivljena slika Božjeg očinskog srca. Kao treći problem, tu su i djeca koja su sve više razuzdana, butnovna, ogorčena i obeshrabrena radi činjenice što crkva, a niti društvo nemaju ispravno i potpuno razumijevanje važnosti dobre i zdrave obitelji; niti ispravno primjenjuju ulogu općenito muškaraca, žena ili djece.

Sve je to rezultat pogrešnog shvaćanja i nerazumijevanja uloge Božjeg poretka pravедnosti. Zbog takvih loših postavki, mnogi brakovi su zatočeni u problemima. S jedne strane postoje žene koje pokušavaju nadvladati muškarce ili pak muškarci koji žele nasilno „podjarmiti“ žene. A tu su onda i djeca, koja tuže svoje roditelje policiji ili im

★ **Izgleda kao da smo zamijenili uloge kako bismo se osjećali „jednakima“ ili teološki ispravnima. To je krah za obitelj i crkvu, bez obzira kako to moderno danas izgledalo.**

prijete ako ih roditelji žele ispravno odgajati. Bez obzira u kojoj se skupini nalazimo ili prepoznajemo te ako imamo pogrešno shvaćanje uloga, potrebno je da se pokajemo i počnemo živjeti prema biblijskom obrascu. Nadam se da ćemo svi imati kvalitetne bračne odnose i pravédnu djecu, koja će, posljedično tome, stvoriti zdrave crkve i društvo oko nas.

► 1. MUŠKARCI

„Muževi, ljubite svoje žene kao što je i Krist ljubio Crkvu i sam sebe predao za nju“ (Efežanima 5:25)

Danas je na zapadu u potpunosti iskrivljena slika muškarca i njegove uloge. Današnji muškarac je pasivan ili vrlo dominantno nasilan; dok je u crkvama zamjetan jedan fenomen: više je zainteresiranih žena za služenje nego muškaraca. U nekim crkvama se na pozicijama vodstva nalazi više žena nego muškaraca. U obiteljima i kod kuće, muškarci stavljaju pregače i kuhaju. Oni odgajaju djecu dok se žene sve više bave svojim karijerama. Više nema toliko hrabrih muškaraca, poput nekoć vitezova, s mačem u jednoj ruci i cvijetom u drugoj. Stvarnost je vrlo surova; dok je osim, eventualno, na filmskom platnu malo drugačije. No, kada sve promotrimo, postaje očito kako se današnji prosječni muškarac nalazi daleko od originalnog Božjeg plana i namjere.

Zato je najbolje pogledati što Biblija kaže o tome, jer je biblijsko učenje suprotno današnjem znanstveno humanističkom pogledu na modernog muškarca ili čak teološkom liberalnom shvaćanju muškarca u kontekstu postmoderne teologije. Biblija nam pruža jednostavno i istinito gledište u

nadi i vjeri za sve one koji žele prihvatiti tu istinu, poslušati i živjeti prema biblijskom obrascu.

Apostol Pavao jasno kaže koja je uloga muškarca. Njegova je uloga da duhovno vodi svoju ženu, a ne obratno. On nije duhovno pasivan već aktivan; njega se naziva „glavom“ žene koja mu je pokorna: „Žene neka se pokoravaju svojim muževima kao Gospodinu, jer je muž glava žene kao što je i Krist glava Crkve“ (Efežanima 5:22-23a)

Dakle, konfuzija i nered nastaju kada mnoge žene prvenstveno misle da je Pavao bio šovinist, govore da ih ovaj stih degradira, odnosno da im umanjuje vrijednost. Neke propovjednice idu u krajnost isticanjem kako je tumačenje tih stihova iskrivljeno i da su napisani u kontekstu onog vremena. Zato je vrlo važno znati da uloga ili pozicija ne određuju vrijednost muškarca ili žene, jer je naša vrijednost definirana u Kristu, a ne ulogama i pozicijama. Dakle, stvar je samo u našoj različitosti, ali ne i vrijednosti, jer obje uloge imaju veliku zajedničku važnost u Kristu. Ipak, postoje razlike i muškarac i žena nisu jednaki!

Žene, bez uvrede, ali činjenica je da se žena treba pokoravati mužu, a ne obratno. Naravno, ne podrazumijevajući time drugi današnji ekstrem, a to je muška osorna i nasilna dominacija nad ženom. Smatram da je potrebno naglasiti da bi muškarci trebali shvatiti i prihvatiti da se nalaze u poziciji „iznad“ žene, odnosno da je na njima odgovornost duhovnog vodstva kao glave obitelji.

Kada je došlo do Evinog pada, Adam je bio odgovoran za duhovni pad svoje žene, jer kada su pojeli plod sa stabla dobra i zla, Bog je prvo

pozvao Adama, a ne Evu. On je, dakle, bio duhovno odgovoran: „Jahve, Bog, zovne čovjeka: »Gdje si?« reče mu.“ (Postanak 3:9)

Eva je upala u zamku, dok je Adam pasivno promatrao ostavivši svoju poziciju vodstva. Iako su oboje bili krivi, on je bio odgovoran, jer je, poput mnogih današnjih muškaraca u crkvi, bio duhovno pasivan.

Muškarci, vrijeme je da postanete aktivni duhovni vođe svojih žena, a ne obratno. Vrijeme je da ih vi gurate prema Bogu, a ne obratno. Vrijeme je da se vi više aktivirate u crkvi i s djecom. Danas, nažalost, umjesto da muškarci vode, oni žele i dalje u braku imati nekoga tko je kao njihova mama. Nekoga tko bi ih hranio i čuvao, pomalo zadovoljio njihove tjelesne potrebe i, ako je moguće, išao u dućan, odgajao djecu, zarađivao za život, vodio financije, vodio obitelj i sve po malo. Dok bi se oni samo dobro odmorili nakon jela, polirali svoj auto, igrali nogomet i, što je manje moguće, proveli kvalitetno vrijeme sa svojom djecom. Ako je zaista tako, onda nije niti čudo zašto nam se društvo nalazi u takvom stanju. Muškarci su postali lijeni, sebični, pasivni i ekstremno dominantni. Sve je manje muškaraca koji žele služiti Bogu. To vrlo jasno pokazuje omjer služenja žena naspram muškaraca u lokalnim crkvama: 90:10 %. Muškarci jednostavno više nemaju volje išta raditi, a mnogi od njih ne znaju niti kako ljubiti svoje žene – povrh svega još su i tvrdi!

★ **Postoji problem muške nasilne dominantnosti koja je jednako tako iskrivljena slika Božjeg očinskog srca.**

Muškarci, vrijeme je da se trgnemo iz svog sna i postanemo muškarci prema Božjem naumu. Vrijeme je da preuzmemo odgovornost na sebe, jer će u suprotnom sotona uništiti nas i našu obitelj, i to, ako je moguće, kroz našu pasivnost i, posljedično tome, dominantnu ženu. Upravo začuđuje činjenica koliko je uništeno muškaraca i njihovih obitelji radi njihove pasivnosti. Štoviše, koliko je muškaraca napustilo službu i Gospodina radi žena koje se nisu htjele pokoriti njima već su ih odvojili od Boga i od crkve jer ih žele „samo za sebe“.

Zanimljivo je kako je sotona zaobišao autorite te prišao prvo ženi, a ne Adamu. Postavio je sumnju prema svim granicama i šapnuo joj je ono što mnoge žene žele čuti danas - bit ćeš slobodna i konačno jednaka Bogu! Ali govoreći o muškarcima, Adam je sagriješio i ponio većinu odgovornosti jer je prvenstveno napustio zapovijed od Gospodina, a zatim i napustio poziciju duhovnog vodstva i poslušao ženu.

Nakon toga je uslijedila bitka koja se do danas odvija na toj relaciji muškarac – žena; prisutno je neprijateljstvo: muškarac želi grubo dominirati, a žena ima žudnju za kontrolom muškarca. „Neprijateljstvo ja zamećem između tebe i žene, između roda tvojeg i roda njezina: on će ti glavu satirati, a ti ćeš mu vrebati petu.“ (Postanak 3:15). To zaista zvuči ozbiljno i nakon posljedica koje je

✳ Humanistički pogled na odgajanje djece je uzeo maha i u crkvama. Djecu više ne odgajaju stegom i disciplinom.

svatko od njih trebao ponijeti, Adam je ipak znao da im je Bog dao drugu priliku pa je ženu nazvao Evom, što doslovno znači „ona koja živi“ (Postanak 3:20). Nije se prema njoj osorno ponio, već joj je prišao u ljubavi i ponovo su bili zajedno. Dakle, muškarci nisu jednaki ženama. Što ne znači da su vredniji od žena (jer vrijednost dolazi od Gospodina), već imaju drugačiju ulogu. Isto je i s autoritetima; autoritet nas ne definira kao osobe i nije privilegij za gradnju osobnog ega, već odgovornost da drugima omogućimo neke dobrobiti i koristi. Bez obzira što smo članovi jedne crkve, ne znači da smo jednaki pastoru i starješinama, govoreći u smislu jednakih uloga i odgovornosti.

Muškarci – vi ste voditelji, na vama je odgovornost! Zato Pavao, kada je u svojoj poslanici Rimljanima pisao o ulasku grijeha u svijet, nije toliko spominjao Evu koliko Adama. Iako je Eva prva sagriješila, termin koji Pavao koristi je *čovjek*: kroz kojeg su se pojavile posljedice grijeha jer je bio pasivan i ignorirao Božje zapovijedi (Rimljanima 5 poglavlje).

Žene, muškarci su odgovorni za duhovno vodstvo, a ne vi. Vi slijedite njih, a ne obratno. Vi ste nazvane „pomoćnicama“, a ne obratno! Danas je apsurd vidjeti kako se muškarci u potpunosti mijenjaju kada se ožene. Mnoge stvari promijenjene i ostave ne bi li kako ugodili svojoj frustriranoj ženi ili možda njezinoj karijeri. Važno je da znate kako muškarac nije pomoćnik ženi već obratno i da oni nisu jednaki.

Ako se žena ne može pokoriti muškarcu i ako je prema njemu osorna, onda biste ju trebali izbjegavati jer nije pokorna niti Gospodinu. Dakle,

nemojte radi emocija odbaciti Božje namjere te ući u lošu vezu. Muškarci, na vama je odgovornost da ih vodite, da ste duhovno jaki, da duhovno vodite svoj dom. Nemojte biti pasivni, oni nad kojima žena dominira i sve vodi.

S druge strane, nemojte biti ni okrutni, jer je Pavao rekao: „Ljubite svoje žene kao što je i Krist ljubio Crkvu i sam sebe predao za nju“ (Efežanima 5:25). Muškarci znaju biti sebični, puni taštine i ponekad ne mare previše za svoje žene. Muškarci, pazite, iako ste glava žene, to ne znači da se ne morate za njih žrtvovati i odvojiti vrijeme. Na nama je da ih njegujemo i ljubimo; što znači da ponekad moramo i svoje planove staviti na stranu kako bismo se o njima brinuli.

Nevjerojatno koliko ćete u braku vidjeti koliko ste sebični! Zato ne smijemo sa svoje strane dopustiti militantnu dominaciju, već duhovno vodstvo u ljubavi i razumijevanju. To je ono što je Adam učinio i u tome je bit kršćanskog otkupljenja koje ne definira samo stvaranje čovjeka već ga obnavlja kako bi žene naučile o podložnosti, a muškarci kako pobožno voditi.

► 2. ŽENE

„Isto tako hoću da se žene pristojno oblače, da se kite stidom i čednošću, ne pletenicama, ni zlatom i biserima ili skupocjenim haljinama, već djelima ljubavi, kako i dolikuje ženama koje ispovijedaju vjeru. Žena neka uči u skrovitosti sa svom podložnosti! Ne dopuštam ženi da poučava niti da vrši vlast nad mužem; štoviše, neka ostane u skrovitosti! Uistinu, najprije je stvoren Adam, onda Eva. Osim toga, Adam nije zaveden, već je žena,

pošto je zavedena, upala u grijeh. Ali ona će se spasiti vršenjem majčinskih dužnosti ako ustraje s čednošću u vjeri, ljubavi i posvećenju.“ (1 Timoteju 2:9-15)

Čim pročitaju ove stihove, kršćani kažu da je to bilo za ono vrijeme. Teolozi kažu da je to bilo samo radi toga što žene nisu bile educirane u ono vrijeme pa su ih lažni proroci mogli lako zvesti. No, kako god se postavili i tumačili, ovo je Božja riječ i jedno je sigurno: „najprije je stvoren Adam, onda Eva“.

Kod Boga ne postoji jednakosti i konfuzije, već poredak pravednosti. Nisu u obitelji niti u društvu, a niti u crkvi svi jednaki u smislu pozicije i prvenstva; što ne znači da su manje vrijedni u Božjim očima. Darovi, obećanja i blagoslovi su obećani svima bez obzira na spol, ali još uvijek ne možemo zbog toga tvrditi da su žene i muškarci isti.

Konfuzija zapravo nastaje kada žene misle kako ih netko smatra manje vrijednima i kako se moraju izboriti za svoja prava za jednakost. Isto je i s crkvom; to što vjernici moraju slušati svoje pastire i starješine ne čini ih manje vrijednima ili ograničenima u njihovim pozivima i darovima.

✦ **Djeca su sve više razuzdana, butnovna, ogorčena i obeshrabrena radi činjenice što crkva, a niti društvo nemaju ispravno i potpuno razumijevanje važnosti dobre i zdrave obitelji.**

Dakle, žene, vi niste duhovne voditeljice svoje obitelji, već vaš muž. Ne morate se boriti za jednaka prava jer ćete onda imati kaos i nered u obitelji ili, u krajnjem slučaju, pasivnog muža koji je odustao od svoje zadaće – aktivnog duhovnog vodstva!

Iako Pavao nije mislio da se žena ne smije očitovati u crkvi, objasnio je kako „žena ne smije vršiti vlast nad mužem“. Žene, molim vas, ponekad se dobro pogledajte u ogledalo ili se pažljivije promotrite kada u crkvi razgovarate s muškarcima općenito ili sa svojim mužem. Vaš duh i stav govore da moraju stajati u stavu „mirno“ kada im se obratite i poslušati pod svaku cijenu, inače će biti plača, manipulacije, britkih riječi: „Ne voliš me“ i tome slično. Žene, vi ste veliki potencijal za svog muža ili veliki razarač. Na vama je odluka što ćete od svojih muževa učiniti! Gdje je danas skrovitost, pristojno oblačenje i djela ljubavi; gdje je majčinstvo? Tome se rugaju mnoge žene, a posebno postmoderne službenice. Navodno je, ne toliko davno, jedna takva „službenica“ ostavila svog muža i djecu jer su joj, kako je rekla, smetali u njezinom pozivu!? Ona je danas popularni govornik, dobrodošla u mnogim crkvama kojima njezina rastava te novi brak nisu

✦ **Vrlo je važno znati da uloga ili pozicija ne određuju vrijednost muškarca ili žene, jer je naša vrijednost definirana u Kristu, a ne ulogama i pozicijama.**

smetnja, jer se danas, naravno, sve može pripisati „vodstvu“ Svetog Duha.

Mene ponekad iznenadi reakcija žena na djecu, jer na djecu gledaju kao na neku smetnju i izvor frustracije. U međusobnom ophođenju s muževima često je prisutno naređivanje, strašenje i manipulacija. Oblačenje mora biti prema posljednjem modnom trendu, naravno, pomalo i izazovno, sukladno trendu. U razgovoru nema više poniznosti, već je sve češće moguće čuti oštre riječi. Muškarci koji nisu oženjeni trebali bi pripaziti i izbjegavati takve žene (bez obzira koliko prorokuju ili govore u jezicima). Ako nisu podložne svojim očevima, niti pastirima u crkvi – vaš život će se brzo ugasiti!

Žene, jednostavno budite žene i majke. Nemojte na to gledati kao na breme i teret; ne morate biti muškobanjste, osorne, s menadžerskim frizurama i hlačama te muškim glasom. Bog vas nije takvima stvorio; ne morate muškarcima dokazivati da ste pametnije, ne morate ponižavati svoje muževe kako biste se osjećale vrednijima (ustvari, prihvatite svoje muževe). Odnosite se prema svojim muževima kao prema Gospodinu – to je Bogu ugodno i to vas čini ženom. Ne čini ženu uspješna poslovna karijera menadžera u mini suknji i s najnovijim mobitelom i u skupom autu, već dobro majčinstvo! Ako ne želite postati majka, nešto je kod vas iskrivljeno!

Zapitajmo se, što je to s nama u crkvama? Žene su sve više pastori, apostoli i proroci, dok muškarci rade u dječjoj službi. Nisam protivnik toga da muškarci rade s djecom i ne želim ovom porukom ograničiti Božje pozive, no, izgleda kao da smo zamijenili uloge kako bismo se osjećali „jednakima“ ili teološki

ispravnima. To je krah za obitelj i crkvu, bez obzira kako to moderno danas izgledalo.

Žene, zaklinjem vas, ako imate iskrivljene slike svojih očeva koji su bili loši primjeri muške nasilne i nezrele dominacije ili pasivnosti, nemojte zbog toga činiti stvari za koje vas Bog nije stvorio niti predodredio, već nastojte učiniti sve što je u vašoj i Božjoj moći da postanete ono što je Bog naumio za vas. Pomozite da vaši muževi ispune Bogom dan potencijal kvalitetnog duhovnog vodstva.

► 3. DJECA

„Djeco, pokoravajte se svojim roditeljima u Gospodinu, jer je to pravedno. »Poštuj svoga oca i majku« – to je prva zapovijed popraćena obećanjem: »da ti dobro bude i da dugo živiš na zemlji!« A vi, očevi, ne ogorčujte djece svoje, već ih odgajajte stegom i opomenom Gospodnjom“ (Efežanima 6:1-4)

Danas je u trendu ne slušati roditelje ili ih potihom ignorirati. Kršćanstvo je na koljenima jer svjedočimo da je sve manji postotak djece koja su odrasla u crkvama, koja strastveno slijede Gospodina. Roditelji su previše zauzeti da bi se bavili djecom ili čitali i molili s njima, a nekima su djeca čak i smetnja u službi za Gospodina!

Djeca danas imaju legalno pravo prijetiti policijom roditeljima samo zato što im roditelji žele zabraniti izlazak. Možda je teško povjerovati, ali humanistički pogled na odgajanje djece je uzeo maha i u crkvama. Djecu više ne odgajaju stegom i disciplinom. Roditelji, čitate li Bibliju ili pedagoške knjige koje su pisali ljudi bez Boga? Djeco, niste vi iznad roditelja, već roditelji iznad

vas jer to je pravedno, a svaki drugi sistem koji kaže drugačije je nepravedan. Svi filmovi koji prikazuju djecu kao pametnije od roditelja počivaju na humanističkim temeljima.

Pokoravati se roditeljima znači poslušati roditelje bez prigovora i mrmljanja, pa čak i onda kada za neke stvari nemamo baš volje. Naravno, tu je nužno donijeti balans, kao što je Pavao spomenuo razliku između poslušnosti i poštivanja.

Za sve maloljetne osobe, upamtite jedno – roditelje se mora slušati, odnosno njima se trebamo pokoravati jer su oni autoriteti postavljeni od Boga. S druge strane, kako odrastamo, razvijamo se i pomalo osamostaljujemo, roditelji – mi moramo paziti kako tretiramo svoju djecu, jer je ipak odgajati dijete od, na primjer, tri ili dvadeset i tri godine ipak malo drugačije.

Iznad tih godina pokornost djeteta bi se ipak trebala pretvoriti u poštivanje, a poštivanje ne podrazumijeva uvijek pokornost u svemu i tu se mnoga djeca nađu u konfuziji ako imaju neobraćene roditelje, a imaju dovoljno godina. U tom slučaju ne moramo biti u konfuziji i pokoravati se u svemu svojim roditeljima ako od vas traže ono što je nepravedno, osim što

★ **Današnji muškarac je pasivan ili vrlo dominantno nasilan; dok je u crkvama zamjetan jedan fenomen: više je zainteresiranih žena za služenje nego muškaraca.**

smo dužni, naravno, uvijek iskazivati dužno poštovanje.

Roditelji, ne zaboravite da će vaša djeca jednog dana narasti i da će pronaći bračnog partnera. Tada se prisjetite da niste više u poziciji da se pokoravaju vama, osim da vas poštuju; što je velika razlika. Djeco, kada odrastete ne morate se pokoriti u svemu svojim roditeljima, ali kad ostare nemojte ih prezreti, odbaciti ili se ružno ponašati jer vam: „neće biti dobro na zemlji“ i eventualno će vam se, prema Pismu, „skratiti godine vašeg života“ bez obzira kakve vitamine uzimali!

Očevi, jedna opomena i za vas! Djeca trebaju očinsko srce, djeca trebaju očinski autoritet, djeca trebaju očinsku stegu i opomenu Gospodnju. Ne možete ostaviti samo majkama da odgajaju vašu djecu. Pazite se ogorčenosti koja se često pojavi kada ih ne opominjemo kako treba, kada ih ne odgajamo stegom već kada burno reagiramo u srdžbi i odbačenosti često uz pogrdne riječi poput: „Nikad ništa od tebe“, „Kakvog sina sam dobio“ i tome slično.

Takvo dijete, kada odraste, bit će *malodušno*,

kako stoji u hrvatskom prijevodu Biblije ili u originalu *obeshrabreno* i teško ćemo moći kasnije podignuti njihov duh: „Očevi, ne ogorčujte svoje djece, da ne postanu malodušna (obeshrabrena)!“ (Kološanima 3:21). Očevi, nemojte kopirati loše primjere svojih očeva, već im budite očevi prema Božjem srcu, kako bi, kada odrastu, mogli biti ljudi nade, hrabrosti, prihvaćanja i, najviše od svega, biti podložni ljudji koji poznaju i imaju očinsko srce!

Bez obzira na poredak pravednosti, ne zaboravite da se pokoravamo jedni drugima iz poštovanja prema Kristu. Naše pokoravanje pokazuje da ljubimo i služimo Kristu! (Efežanima 5:21)

✦ **Bez obzira na poredak pravednosti, ne zaboravimo da se pokoravamo jedni drugima iz poštovanja prema Kristu. Naše pokoravanje pokazuje da ljubimo i služimo Kristu!**

.....
Copyright©2009. Crkva cjelovitog evanđelja.

Sva prava pridržana. Nijedan dio ove publikacije ne smije se umnožavati, fotokopirati niti na bilo koji način reproducirati bez pismenog dopuštenja. Ispis ili prosljeđivanje putem elektroničke pošte za osobnu upotrebu ili prijatelje je dopušten.

Ako želite financijski podržati izdavanje ovih propovijedi, svoj prigod možete uplatiti na broj žiro računa 2484008-1102460506 pri RBA ili

poštanskom uplatnicom na adresu Crkva cjelovitog evanđelja, Kneza Branimira 11, 10000 Zagreb s naznakom "za propovijedi".